

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

14. prosince 2017*

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Nařízení (EU) č. 502/2013 – Dovoz jízdních kol pocházejících z Číny – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 18 odst. 1 – Spolupráce – Pojem ‚nezbytné informace‘ – Článek 9 odst. 5 – Žádost o individuální zacházení – Riziko obcházení“

Ve věci C-61/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 4. února 2016,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupená L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Giant (China) Co. Ltd, se sídlem v Kunshan (Čína), zastoupená P. De Baerem, avocat,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zastoupená H. Marcos Fraile, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor, a S. Gubelem, avocat,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jakož i A. Demeneix, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. března 2017,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. července 2017,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. listopadu 2015, Giant (China) v. Rada (T-425/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:896), kterým Tribunal zrušil nařízení Rady (EU) č. 502/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 990/2011 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na základě prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2013, L 153, s. 17, dále jen „sporné nařízení“), v rozsahu, v němž se týkalo společnosti Giant (China) Co. Ltd (dále jen „Giant“).

I. Právní rámec

- 2 V době šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, se ustanovení upravující přijetí antidumpingových opatření Evropskou unií nacházela v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22, dále jen „základní nařízení“).

- 3 Bod 28 odůvodnění základního nařízení stanovil:

„Je nutno stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být pro objasnění skutkového stavu využity jiné informace a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly.“

- 4 Článek 2 odst. 7 tohoto nařízení stanovil:

„a) V případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo kterou je třeba zaplatit za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty, a kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, budou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozů z Čínské lidové republiky, Vietnamu a Kazachstánu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem [Světové obchodní organizace (WTO)] k datu zahájení šetření, se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

[...]“

- 5 Článek 5 uvedeného nařízení zněl takto:

„[...]“

10. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace; dále stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlídnout při šetření; současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí podle čl. 6 odst. 5.

11. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zástupce země vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdrženého podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.

[...]“

- 6 Článek 6 odst. 2 téhož nařízení stanovil:

„Stranám, které v rámci antidumpingového šetření obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná dnem obdržení dotazníku, přičemž se vychází z toho, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán vývozci nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení patřičně odůvodnit existencí zvláštních okolností.“

- 7 Článek 9 odst. 5 základního nařízení stanovil:

„Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že je dumpingový a způsobuje újmu, s výjimkou dovozu krytého závazky podle tohoto nařízení. V nařízení o uložení cla se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, jakož i obecně v případech podle čl. 2 odst. 7 písm. a), pro danou dodavatelskou zemi.

V případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) se však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokáží na základě řádně odůvodněných žádostí, že:

- a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisky;
- b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny;
- c) většinu akcií nebo podílů vlastní soukromé osoby a buď jsou státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce v menšině, nebo je společnost dostatečně nezávislá na státních zásazích;
- d) měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů a

e) státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení individuálních antidumpingových opatření.“

8 Článek 18 tohoto nařízení stanovil:

„1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Účastníci řízení by měli být zpraveni o důsledcích nedostatečné spolupráce.

[...]

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

[...]

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.“

II. Skutečnosti předcházející sporu a sporné nařízení

- 9 Během roku 1993 zavedla Rada Evropské unie konečné antidumpingové clo ve výši 30,6 % na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny do Unie. Následně bylo toto antidumpingové clo zachováno ve stejné výši. V průběhu roku 2005 bylo uvedené clo zvýšeno na 48,5 % a následně bylo ponecháno v této výši.
- 10 Dne 9. března 2012 oznámila Komise, že z vlastního podnětu zahájila prozatímní přezkum antidumpingových opatření použitelných na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- 11 Čtyři skupiny čínských vyvážejících výrobců prohlásily, že během období šetření, které zahrnovalo období od 1. ledna do 31. prosince 2011, vyvážely do Unie. Mezi těmito čtyřmi skupinami čínských vyvážejících výrobců se nacházela skupina, jejíž součástí je společnost Giant (dále jen „skupina Giant“), která má sídlo v Číně a vyrábí jízdní kola určená pro tuzemský prodej a na vývoz, včetně do Unie. Největším akcionářem skupiny Giant je G. M. společnost se sídlem na Tchaj-wanu. Jelikož společný podnik Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (dále jen „GP“), který je jednou ze společností patřících do skupiny Giant, ukončil veškerou činnost v září 2011 a byl v likvidaci, požádala skupina Giant Komisi, aby vyloučila GP z šetření.
- 12 Dne 15. května 2012 zaslala Komise čtyřem skupinám vyvážejících výrobců uvedeným v předchozím bodě formulář žádosti o zacházení jako s podnikem v tržním hospodářství (dále jen „ZTH“) v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. V dopise, který jí byl zaslán, byla Giant informována, že pokud hodlá získat toto ZTH, musí formulář žádosti o ZTH vyplnit každá z propojených společností se sídlem v Číně, včetně společnosti GP, jelikož tato společnost vyráběla jízdní kola a byla největším vývozcem skupiny Giant do Unie během období šetření.

- 13 Dne 4. června 2012 předložila Giant formuláře se žádostí o ZTH za šest společností patřících ke skupině Giant, včetně GP. Ve své žádosti o ZTH byla GP prezentována jako společný podnik založený společností usazenou na Tchaj-wanu, a sice B. I., která je zase propojená s G. M., a dvěma společnostmi usazenými v Číně, S. G. a Jinshan Development and Construction (dále jen „Jinshan“). Společnosti B. I. a Jinshan vlastnily každá 45% podíl GP a S. G. vlastnila 10% podíl.
- 14 Dopisem ze dne 14. června 2012 požádala Komise o objasnění vztahů mezi skupinou Giant a společností Jinshan. Na základě předběžného hodnocení dospěla Komise k závěru, že tato skupina byla propojená s Jinshan a hlavní investice této posledně uvedené společnosti se týkaly výroby a prodeje jízdních kol. V důsledku toho byla společnost Giant informována, že musí odevzdat formulář žádosti o ZTH rovněž za Jinshan a všechny společnosti, které patří k této společnosti (dále jen „skupina Jinshan“). Komise uvedla, že v případě nepředložení těchto formulářů může vypracovat své stanovisko na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení a zamítnout žádost o ZTH pro celou skupinu Giant.
- 15 Dne 21. června 2012 předložila Giant vyjádření k dopisu Komise ze dne 14. června 2012. Uvedla zejména to, že jelikož byla pouze velmi nepřímo propojená se společností Jinshan prostřednictvím společnosti GP a společnost Jinshan nebyla výrobcem dotyčného výrobku, nebyla povinna předložit žádost o ZTH za společnost Jinshan.
- 16 Dopisem ze dne 4. července 2012 Komise potvrdila, že má za to, že je společnost Giant skutečně propojená se společností Jinshan, a jelikož entity skupiny Jinshan nevyplnily formuláře žádosti o ZTH, má v úmyslu použít článek 18 základního nařízení a zamítnout žádost skupiny Giant o ZTH. Dále Komise zopakovala svou žádost, aby Giant zodpověděla antidumpingový dotazník za všechny vyvážející výrobce jízdních kol, kteří s ní jsou propojeni, včetně těch, kteří patří ke skupině Jinshan.
- 17 Dopisem ze dne 16. července 2012 společnost Giant znova uvedla, že její vztah se společností Jinshan byl jen nepřímý, a tedy tato posledně uvedená společnost nebyla povinna vyplnit žádost o ZTH ani antidumpingový dotazník.
- 18 Dne 20. července 2012 zaslala společnost Giant odpovědi na antidumpingový dotazník za jedenáct společností tvořících skupinu Giant, které se podílely na výrobě a vývozu daného výrobku, včetně společnosti GP, jakož i za šest prodejních dceřiných společností se sídlem na území Unie.
- 19 Dne 28. srpna 2012 v průběhu slyšení v prostorách Komise přednesla společnost Giant své námítky proti úmyslu Komise použít článek 18 základního nařízení v rámci její žádosti o ZTH, přičemž tvrdila, že nebylo ani nutné ani možné přeložit žádosti o ZTH, jakož i odpovědi na dotazník za jiné společnosti, do kterých investovala společnost Jinshan.
- 20 Dne 23. října 2012 informovala Komise společnost Giant o tom, že jelikož neobdržela žádost o ZTH za společnosti, které byly součástí skupiny Jinshan, nemohla přezkoumat její žádost o ZTH z věcného hlediska. V důsledku toho se Komise rozhodla použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a nepřihlídnout k informacím předloženým společností Giant v její žádosti o ZTH jako celku.
- 21 Dne 21. března 2013 informovala Komise společnost Giant o tom, že má v úmyslu použít uvedený čl. 18 odst. 1 základního nařízení a opřít svá zjištění o dostupné údaje, a to i pro účely určení vývozní ceny, jelikož pro nedostatek úplných informací o všech osobách ve spojení se společností GP nebylo možné provést úplné a spolehlivé výpočty týkající se vývozní ceny, a tedy určit individuální dumpingové rozpětí pro společnost GP, a tedy pro skupinu Giant jako celek.
- 22 Dne 5. června 2013 přijala Rada sporné nařízení. Toto nařízení zachovalo konečné antidumpingové clo ve výši 48,5 % použitelné na společnost Giant.

- 23 V bodech 63 a 64, jakož i 131 až 138 odůvodnění tohoto nařízení Rada zaprvé potvrdila, že použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení a že nemohla určit individuální dumpingové rozpětí pro skupinu Giant, a zadruhé zamítla argumenty společnosti Giant, jejichž cílem bylo prokázat, že neexistovalo žádné riziko obcházení antidumpingových opatření, pokud by bylo takové individuální rozpětí stanoveno pro skupinu Giant.

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 24 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. srpna 2013 podala společnost Giant žalobu na neplatnost sporného nařízení v rozsahu, ve kterém se jí dotýká.
- 25 Na podporu své žaloby před Tribunálem uvedla společnost Giant osm žalobních důvodů. Tribunál přezkoumal pouze první část třetího žalobního důvodu, jakož i pátý a sedmý žalobní důvod. Tyto žalobní důvody se v zásadě týkaly pojmu „nezbytné informace“ ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení a zadruhé otázky, zda se odmítnutí individuálního zacházení mohlo zakládat na riziku obcházení.
- 26 Tribunál vyhověl uvedeným žalobním důvodům a konstatoval, že je třeba zrušit sporné nařízení v rozsahu, v němž se týká společnosti Giant, aniž je třeba zkoumat další žalobní důvody.

IV. Návrhová žádání účastníků v řízení o kasačním opravném prostředku

- 27 EBMA navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - rozhodl ve věci samé a zamítl žalobu na neplatnost nebo vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé o žalobě na neplatnost a
 - uložil společnosti Giant náhradu nákladů řízení vynaložených pro účely kasačního opravného prostředku a jejího vedlejšího účastenství u Tribunálu.
- 28 Společnost Giant navrhuje, aby Soudní dvůr:
- prohlásil kasační opravný prostředek za zjevně nepřipustný nebo za zjevně neopodstatněný, a tudíž zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu usnesením s odůvodněním na základě článku 181 jednacího řádu Soudního dvora;
 - v každém případě odmítl kasační opravný prostředek jako nepřipustný nebo zamítl jako neopodstatněný a
 - uložil EBMA náhradu nákladů probíhajícího řízení.
- 29 Rada a Komise se domáhají, aby Soudní dvůr
- napadený rozsudek zrušil;
 - rozhodl ve věci samé a zamítl žalobu na neplatnost nebo vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé o žalobě na neplatnost a
 - uložil společnosti Giant náhradu nákladů řízení před Tribunálem a před Soudním dvorem.

V. Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 30 Sdružení EBMA předkládá tři důvody kasačního opravného prostředku. První a druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházejí z nesprávného výkladu a použití článku 18 základního nařízení. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž měl Tribunál za to, že pokud by společnost Giant využívala individuální antidumpingové rozpětí, neexistovalo by riziko obcházení.
- 31 Společnost Giant má za to, že tyto tři důvody kasačního opravného prostředku jsou nepřipustné.

A. K přípustnosti

- 32 Společnost Giant namítá nepřipustnost kasačního opravného prostředku v rozsahu, v němž se tři důvody vznesené sdružením EBMA vztahují k posouzení skutkových okolností, na které se nevztahuje přezkum Soudního dvora, aniž je uplatněno jakéhokoliv zkreslení skutečností nebo důkazů.
- 33 V tomto ohledu je třeba připomenout ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle které z článku 256 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že jedině Tribunál je příslušný zaprvé zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a zadruhé tento skutkový stav posoudit. Pokud Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, je Soudní dvůr podle článku 256 SFEU příslušný k přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových zjištění a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil. Soudní dvůr tedy není příslušný ke zjišťování skutkového stavu ani v zásadě k přezkoumávání důkazů, které Tribunál přijal na podporu tohoto skutkového stavu. Toto posouzení tedy, s výhradou případu zkreslení těchto skutečností, nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 29, jakož i usnesení ze dne 29. listopadu 2012, Dimos Peramatos v. Komise, C-647/11 P, nezveřejněné, EU:C:2012:764, bod 28, a ze dne 9. února 2017, Syndial v. Komise, C-410/16 P, nezveřejněné, EU:C:2017:112, bod 9).
- 34 Sdružení EBMA vytýká argumenty, které uvádí na podporu svého prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku, Tribunálu v zásadě to, že zaprvé nesprávně pochopil čl. 18 odst. 1 základního nařízení, zadruhé nesprávně použil toto ustanovení v rámci posouzení spolupráce společnosti Giant, zatřetí uložil Komisi nadměrné důkazní břemeno tím, že od ní požadoval prokázat, v čem byly informace, které chtěla obdržet ohledně propojených společností „nezbytné“, a začtvrté nahradil odůvodnění.
- 35 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku EBMA vytýká Tribunálu, že měl za to, že Rada se nemohla dovolávat rizika obcházení, aby odůvodnila odmítnutí použít na společnost Giant individuální antidumpingové clo.
- 36 I když určité argumenty sdružení EBMA zpochybňují skutková posouzení Tribunálu, tyto tři důvody kasačního opravného prostředku vyvolávají nicméně otázky týkající se výkladu právních pravidel, který Tribunál provedl, a týkají se tedy právních otázek, které mohou být v rámci kasačního opravného prostředku předloženy Soudnímu dvoru k posouzení.
- 37 Proto nemůže být přijata námitka nepřipustnosti kasačního opravného prostředku vznesená společností Giant.

B. K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

1. Argumentace účastníků řízení

- 38 První a druhý důvod kasačního opravného prostředku se týkají bodů 56 až 78 napadeného rozsudku.
- 39 V rámci prvního důvodu uvádí sdružení EBMA, podporované Radou a Komisí, že měl Tribunál nesprávně za to, že otázka, která vyvstává v projednávaném případě, je otázkou použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení na vývozní cenu společnosti Giant, ačkoliv ve sporném nařízení Rada použila toto ustanovení celkově na skupinu Giant, protože nedisponovala úplnými a vyčerpávajícími informacemi o propojených společnostech. Tribunál tak nesprávně pochopil čl. 18 odst. 1 a 3 tohoto nařízení.
- 40 V tomto ohledu EBMA upřesňuje, že podle těchto ustanovení mohou unijní orgány využít dostupné údaje třemi způsoby, a sice pokud jde zaprvé všeobecně o všechny informace a údaje poskytnuté účastníkem řízení, zadruhé o úplný soubor informací a údajů, například žádost o individuální zacházení, nebo zatřetí o určité aspekty souboru informací nebo údajů, například provize z vývozních prodejů. Ve druhém a třetím případě unijní orgány nahrazují pouze odmítnuté informace nebo údaje a použijí jiné informace a údaje. V prvním případě orgány odmítnou poskytnuté informace a údaje v plném rozsahu.
- 41 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku má sdružení EBMA, podporované Radou a Komisí, zaprvé za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při analýze chybějící spolupráce ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Úvaha Tribunálu se totiž zakládá na chybném předpokladu, a sice že informace a údaje poskytnuté společností Giant sloužily pouze k tomu, aby umožnily unijním orgánům stanovit vývozní cenu. V první fázi odpovídají požadované informace základnímu minimu nezbytnému k tomu, aby unijní orgány mohly získat kompletní a přesný obraz skupiny Giant, jakož i společností s ní spojených. Přitom údaje poskytnuté společností Giant nepostačovaly pro získání takového obrazu. Zadruhé EBMA uvádí, že Tribunál neprávem uložil Komisi nepřiměřené břemeno tím, že od ní požadoval, aby prokázala, v čem byly nezbytné informace, které si přála získat ohledně propojených společností. Zatřetí se EBMA domnívá, že s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou mají Rada a Komise v antidumpingových řízeních, nemůže Tribunál nahradit Radu a rozhodnout, že její závěry vychází z neúplných důkazů.
- 42 Společnost Giant zpochybňuje opodstatněnost těchto důvodů kasačního opravného prostředku.

2. Závěry Soudního dvora

- 43 Svým prvním a druhým důvodem kasačního opravného prostředku, které je třeba přezkoumat společně, EBMA zaprvé uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Zadruhé EBMA v zásadě uvádí, že Tribunál protiprávně nahradil posouzení Rady vlastním posouzením.

a) K nesprávnému právnímu posouzení při výkladu a použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení

1) K výkladu čl. 18 odst. 1 základního nařízení

- 44 EBMA se v podstatě domnívá, že závěr Tribunálu, uvedený zejména v bodě 77 napadeného rozsudku, podle kterého Rada porušila čl. 18 odst. 1 základního nařízení tím, že využila dostupné údaje pro stanovení vývozní ceny, spočívá na nesprávném výkladu tohoto ustanovení.

- 45 Podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení mohou unijní orgány využít dostupných údajů, aby učinily prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění, zejména pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením.
- 46 Základní nařízení neobsahuje definici pojmu „nezbytné informace“. Z toho vyplývá, že pro určení dosahu čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení je třeba vzít v úvahu zároveň jeho znění, kontext a cíle (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 52, jakož i citovaná judikatura).
- 47 Zprv, pokud jde o znění čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení, přídatné jméno „nezbytné“ odkazuje v jeho obvyklém smyslu na to, co je požadováno nebo nutné pro dosažení určitého cíle. Pouze informace, bez kterých nemůže být antidumpingové řízení dokončeno, tak mohou být považovány za „nezbytné“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 48 Dále uvedené ustanovení upřesňuje, že dostupné údaje, které mohou unijní orgány využít, jestliže účastník řízení odmítne poskytnout nezbytné informace, musí sloužit k učinění prozatímních nebo konečných pozitivních nebo negativních zjištění.
- 49 Z toho vyplývá, že informace jsou považovány za „nezbytné“, jestliže v daném šetření umožňují učinit taková zjištění. Vzhledem k tomu, že určitá informace může umožnit učinit uvedená zjištění v jednom šetření a být neužitečná v jiném šetření, je třeba mít za to, že posouzení umožňující určit, zda určitá informace představuje, či nepředstavuje „nezbytnou informaci“ ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení, musí být provedeno s ohledem na zvláštní okolnosti každého šetření, a nikoliv abstraktně.
- 50 Zadruhé, pokud jde o kontext čl. 18 odst. 1 základního nařízení, je třeba uvést, že čl. 5 odst. 10 tohoto nařízení stanoví, že oznámení o zahájení antidumpingového šetření, které musí Komise zveřejnit, stanoví lhůtu, během které se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlédnout při antidumpingovém šetření. Kromě toho čl. 5 odst. 11 uvedeného nařízení stanoví, že Komise o zahájení tohoto šetření uvědomí zejména známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců. Navíc z čl. 6 odst. 2 téhož nařízení vyplývá, že útvary Komise vypracují dotazník, aby získaly informace nezbytné pro uvedené šetření. Tento dotazník se předá účastníkům řízení, kteří mají v zásadě třicetidenní lhůtu, aby na něj odpověděli.
- 51 Z článku 5 odst. 10 a 11, jakož i z čl. 6 odst. 2 základního nařízení tedy vyplývá, že účastníci řízení jsou povinni poskytnout útvarům Komise informace, které jim umožní řádně vést antidumpingové šetření. S ohledem na tato ustanovení tedy pojem „nezbytné informace“ uvedený v čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení odkazuje na tytéž informace.
- 52 Dále z čl. 18 odst. 3 a 6 základního nařízení vyplývá, že informace, které jsou účastníci řízení povinni poskytnout Komisi, musí unijní orgány použít pro účely učinění zjištění v antidumpingovém šetření a účastníci řízení nesmí opomenout poskytnout relevantní informace. Jelikož určitá informace může hrát rozhodující roli v rámci jednoho šetření a nebýt relevantní v rámci jiného, z čl. 18 odst. 3 a 6 tohoto nařízení vyplývá, že „nezbytnost“ dané informace se posuzuje případ od případu.
- 53 Analýza kontextu čl. 18 odst. 1 základního nařízení tedy podporuje výklad pojmu „nezbytné informace“, ke kterému se dospělo po analýze formulace tohoto ustanovení. Informace jsou tak považovány za „nezbytné“ ve smyslu uvedeného ustanovení, pokud mohou umožnit unijním orgánům učinit zjištění, která jsou nutná v rámci antidumpingového šetření, přičemž posouzení „nezbytnosti“ určité informace se uskutečňuje případ od případu.
- 54 Zatřetí musí definice pojmu „nezbytné informace“ zohlednit cíl článku 18 základního nařízení. V tomto ohledu, jak uvedl generální advokát v bodě 50 svého stanoviska, je věcí Komise, jakožto orgánu, který provádí šetření, určit existenci dumpingu, újmy a příčinné souvislosti mezi dovozem, který je

předmětem dumpingu a újmou. Nicméně žádné ustanovení základního nařízení nesvěřuje Komisi pravomoc přinutit účastníky řízení, aby se účastnili šetření nebo předložili informace. Komise je tedy závislá na dobrovolné spolupráci těchto účastníků řízení při poskytování nezbytných informací (obdobně viz rozsudek ze dne 4. září 2014, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, body 31 a 32).

- 55 V tomto kontextu z bodu 28 odůvodnění základního nařízení vyplývá, že unijní zákonodárce chtěl stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být využity jiné informace pro objasnění skutkového stavu a tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly. Cílem článku 18 základního nařízení je tedy umožnit Komisi vést šetření, i když účastníci řízení odmítnou spolupracovat nebo spolupracují nedostatečně.
- 56 Proto, jak uvedl generální advokát v bodech 53 a 54 svého stanoviska, jelikož jsou účastníci řízení povinni spolupracovat podle svých nejlepších možností, musí poskytnout všechny informace, kterými disponují a které unijní orgány považují za nezbytné k tomu, aby učinily svá zjištění.
- 57 Ze znění, kontextu a cíle čl. 18 odst. 1 základního nařízení tedy vyplývá, že pojem „nezbytné informace“ odkazuje na informace, které mají účastníci řízení a jejichž poskytnutí od nich unijní orgány požadují, aby učinily zjištění, která jsou třeba vyvodit v rámci antidumpingového šetření.
- 58 Je tedy třeba s ohledem na pojem „nezbytné informace“, jak je definován v předchozím bodě tohoto rozsudku, ověřit, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v rámci použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení, když měl za to, že Rada neprávem využila dostupné informace k určení vývozní ceny.

2) K použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení Tribunálem

- 59 Zprv, pokud jde o argument vycházející z nesprávného předpokladu, o který se Tribunál opřel, je třeba uvést, že EBMA se v zásadě domnívá, že Tribunál nesprávně pochopil sporné nařízení. Tribunál měl údajně nesprávně za to, že otázka, která vyvstává v projednávaném případě, je otázkou použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení na vývozní cenu společnosti Giant, ačkoliv ve sporném nařízení Rada použila toto ustanovení celkově na skupinu Giant, protože nedisponovala úplnými informacemi o propojených společnostech.
- 60 V tomto ohledu, jak uvedl generální advokát v bodě 67 svého stanoviska, Rada uvedla v bodě 131 odůvodnění sporného nařízení, že čl. 18 odst. 1 základního nařízení byl použit za účelem určení vývozní ceny. Dále z bodu 52 napadeného rozsudku zejména vyplývá, že Tribunál chtěl odpovědět na argument společnosti Giant, podle kterého v rozporu s tvrzením Rady ve sporném nařízení, nebyly informace požadované Komisí ohledně společností skupiny Jinshan nezbytné pro stanovení hodnověrné vývozní ceny, a tedy pro určení individuálního antidumpingového rozpětí. Konečně v bodě 23 napadeného rozsudku Tribunál zmínil dopis Komise ze dne 21. března 2013, zaslaný společnosti Giant, ve kterém Komise tuto společnost informovala, že má v úmyslu použít toto ustanovení pro účely určení vývozní ceny.
- 61 Z toho vyplývá, že je třeba zamítnout argument, podle kterého se Tribunál opřel o nesprávný předpoklad, když měl za to, že otázka, která vyvstává v projednávaném případě, je otázkou použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení na vývozní cenu.
- 62 Zadruhé, pokud jde o posouzení Tribunálu, které se týká společnosti Giant, jak bylo poznamenáno v bodě 57 tohoto rozsudku, pojem „nezbytné informace“ se týká informací, které umožní unijním orgánům učinit zjištění, která jsou třeba vyvodit v rámci antidumpingového šetření.

- 63 V projednávaném případě Tribunál v bodech 63 až 69 napadeného rozsudku ověřil, zda informace týkající se společností skupiny Jinshan, které chtěly unijní orgány získat, aby zejména určily vývozní cenu společnosti Giant, mohly toto určení ovlivnit. V bodě 74 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že tyto informace byly v rámci stanovení vývozní ceny irelevantní.
- 64 Za těchto podmínek je třeba s ohledem na definici pojmu „nezbytné informace“ uvedenou v bodě 57 tohoto rozsudku dospět k závěru, že Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl v bodě 77 napadeného rozsudku, že Rada porušila čl. 18 odst. 1 základního nařízení tím, že využila pro stanovení vývozní ceny dostupné údaje.
- 65 Zatřetí nemůže obstát argument vycházející z toho, že Tribunál uložil unijním orgánům nadměrné břemeno, když požadoval, aby prokázaly, v čem byly informace, jejichž sdělení si přály, „nezbytné“. Zejména z bodů 54 a 57 tohoto rozsudku totiž vyplývá, že těmto orgánům přísluší důkazní břemeno ohledně existence dumpingu, újmy a příčinné souvislosti mezi dovozem, který je předmětem dumpingu, a touto újmou, a tedy rovněž ohledně „nezbytnosti“ informace pro učinění zjištění, která jsou třeba vyvodit v rámci antidumpingového šetření.
- 66 Z toho vyplývá, že je třeba jako neopodstatněný zamítnout argument EBMA, podle kterého se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení.

b) K argumentu vycházejícímu z toho, že Tribunál protiprávně nahradil unijní orgány

- 67 EBMA uvádí, že s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou mají unijní orgány v antidumpingových řízeních, nemůže Tribunál nahradit tyto orgány a rozhodnout, že jejich zjištění vychází z neúplných důkazů. Tribunál tedy nepřihlédl k této široké posuzovací pravomoci a překročil svou pravomoc soudního přezkumu.
- 68 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora platí, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo ke zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63 a citovaná judikatura).
- 69 Dále Soudní dvůr rozhodl, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá konstatování, ze strany Tribunálu nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci těchto orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být vzaty v úvahu při posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, bod 89, jakož i citovaná judikatura).
- 70 Přitom, jak vyplývá z bodu 63 tohoto rozsudku, se Tribunál omezil na přezkum toho, zda Rada dodržela čl. 18 odst. 1 základního nařízení, na základě skutkových okolností, které mu byly předloženy. Měl za to, že v konkrétní situaci projednávaného případu nemohl tento orgán využít dostupné údaje pro určení vývozní ceny společnosti Giant, jelikož zaprvé informace poskytnuté společností Giant umožňovaly vyloučit nezbytnost informací týkajících se společností skupiny Jinshan

pro účely stanovení této vývozní ceny a zadruhé uvedený orgán nebyl schopen upřesnit, jaká dodatečná informace ohledně těchto společností by se mohla ukázat jako nezbytná pro stanovení uvedené vývozní ceny.

- 71 Tribunál tím nepřekročil meze soudního přezkumu, který je povinen provést s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 68 tohoto rozsudku.
- 72 Z výše uvedeného vyplývá, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout jako neopodstatněné.

C. K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

1. Argumentace účastníků řízení

- 73 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku EBMA, podporovaná Radou, zpochybňuje body 79 až 91 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl, že se Rada nemohla dovolávat rizika obcházení k odůvodnění toho, že odmítla použít na společnost Giant individuální antidumpingové clo.
- 74 EBMA má zaprvé za to, že se Tribunál nesprávně opřel o předpoklad, podle kterého se věc týká určení vývozní ceny. Tribunál se na základě tohoto nesprávného předpokladu v bodech 81 a 82 napadeného rozsudku domníval, že unijní orgány se nemohou dovolávat rizika obcházení, jestliže nepoužily čl. 9 odst. 5 základního nařízení, a že neuvedly žádné jiné ustanovení tohoto nařízení, které stanoví, že existence rizika obcházení může odůvodnit odmítnutí poskytnout vyvážejícímu výrobcí individuální antidumpingové clo.
- 75 Zadruhé v případě, že jsou společnosti propojené, tak jako skupiny Giant a Jinshan, existuje vždy riziko obcházení, pokud jeden propojený subjekt obdrží nižší antidumpingové clo než jiný subjekt z téže skupiny. To je důvod, pro který ustálená praxe Unie spočívá v používání antidumpingových cel na úrovni skupiny a nikoliv na úrovni entity. Bod 83 napadeného rozsudku, který odkazuje na teoretické riziko obcházení mezi nepropojenými společnostmi, je tedy od základu stížen vadou a nesprávným právním posouzením, protože obcházení je pravděpodobnější mezi propojenými společnostmi a hůře se zjišťuje. Dále bod 84 tohoto rozsudku je irelevantní. Zprávy skupiny odborníků a odvolacího orgánu pro řešení sporů WTO, které jsou v něm citovány, se totiž týkají slučitelnosti čl. 9 odst. 5 základního nařízení s článkem 9.2 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103).
- 76 Zatřetí, pokud jde o body 85 až 89 napadeného rozsudku, EBMA uvádí, že nelze vyloučit, že skupiny Giant a Jinshan byly během období šetření propojeny způsobem, který překračuje to, co vyplývá z odpovědí Giant na dotazník a z účetních závěrek Jinshan.
- 77 Společnost Giant zpochybňuje opodstatněnost těchto argumentů.

2. Závěry Soudního dvora

- 78 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku EBMA vytýká Tribunálu, že měl v bodech 79 až 91 napadeného rozsudku za to, že se Rada nemohla dovolávat rizika obcházení, aby odůvodnila odmítnutí použít na společnost Giant individuální antidumpingové clo.
- 79 Zaprvé EBMA zpochybňuje body 81 a 82 napadeného rozsudku. V bodě 81 tohoto rozsudku Tribunál připomněl obsah čl. 9 odst. 5 základního nařízení. V bodě 82 tohoto rozsudku měl za to, že se Rada nemůže dovolávat existence rizika obcházení, aby odůvodnila odmítnutí udělit individuální

antidumpingové clo, jelikož zaprvé nebylo toto ustanovení zohledněno při přezkumu situace společnosti Giant a zadruhé nebylo uvedeno žádné jiné ustanovení základního nařízení, které by stanovilo zohlednění rizika obcházení.

- 80 EBMA uvádí, že uvedené body napadeného rozsudku vychází z nesprávného předpokladu, podle kterého se věc týká určení vývozní ceny. Přitom jak vyplývá z bodů 60 a 61 tohoto rozsudku, Rada skutečně použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení na určení vývozní ceny, což společnost Giant napadla jak v rámci antidumpingového šetření, tak před Tribunálem.
- 81 Je proto třeba zamítnout argument vycházející z uvedeného nesprávného předpokladu jako neopodstatněný.
- 82 Zadruhé EBMA zpochybňuje body 83 a 84 napadeného rozsudku. V těchto bodech Tribunál uvedl, že Rada nemohla vycházet z pouze hypotetického rizika obcházení. Tribunál v tomto ohledu odkázal na určité zprávy skupiny odborníků a odvolacího orgánu pro řešení sporů WTO.
- 83 Podle EBMA je úvaha Tribunálu v těchto bodech nesprávná, protože v případě propojených společností existuje vždy riziko obcházení.
- 84 Tento argument nemůže obstát. Přestože je totiž riziko obcházení antidumpingových opatření vyšší, pokud se jedná o propojené vývozce, kterým mohou být uložena antidumpingová cla v jiných výších, jsou nicméně unijní orgány povinny prokázat, že s ohledem na konkrétní okolnosti dotyčného šetření, je toto riziko potvrzeno.
- 85 Jak správně uvedl Tribunál v bodě 83 napadeného rozsudku, každý jiný výklad by ponechával uložení individuálního antidumpingového cla pouze na uvážení unijních orgánů.
- 86 Navíc je tento výklad potvrzen zněním čl. 9 odst. 5 základního nařízení, podle kterého lze individuální antidumpingové clo uložit pro vývozce, kteří prokáží na základě řádně odůvodněných žádostí, že zejména státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení antidumpingových opatření. Z toho vyplývá, že nelze předpokládat absenci rizika obcházení, jakož i existenci takového rizika.
- 87 Zatřetí, pokud jde o body 85 až 89 napadeného rozsudku, EBMA se domnívá, že nelze vyloučit, že skupiny Giant a Jinshan byly během období šetření propojeny.
- 88 V bodech 85 až 89 tohoto rozsudku Tribunál prokázal, že informace, kterými disponovaly při přijetí sporného nařízení unijní orgány, byly dostatečné pro přijetí k závěru o neexistenci rizika obcházení mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan.
- 89 V tomto ohledu, jak uvedl generální advokát v bodě 108 svého stanoviska, i když EBMA tvrdí, že nelze vyloučit propojení mezi skupinami Giant a Jinshan, nezpochybňuje nicméně skutečnosti uvedené v bodech 86 až 89 tohoto rozsudku, ze kterých Tribunál vycházel, když dospěl k závěru o neexistenci takového propojení.
- 90 Z toho vyplývá, že je třeba jako neopodstatněný zamítnout argument vycházející z toho, že v rozporu s názorem Tribunálu nelze vyloučit, že skupiny Giant a Jinshan byly během období šetření propojeny, jakož i třetí důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.
- 91 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být projednávaný kasační opravný prostředek zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 92 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 a 2 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, stanoví, že zaprvé se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval, a zadruhé Soudní dvůr rozhodne o rozdělení nákladů, je-li neúspěšných účastníků řízení více.
- 93 Vzhledem k tomu, že společnost Giant požadovala náhradu nákladů řízení a EBMA nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Giant. Vzhledem k tomu, že Rada neměla ve věci úspěch, ponese vlastní náklady řízení.
- 94 Podle čl. 184 odst. 4 jednacího řádu Soudního dvora může Soudní dvůr rozhodnout, když se vedlejší účastník řízení v prvním stupni účastnil písemné nebo ústní části řízení před Soudním dvorem, že ponese vlastní náklady řízení.
- 95 Komise tedy musí nést vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení společnosti Giant (China) Co. Ltd.**
- 3) Rada Evropské unie a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.